

Mysłowice, dnia 05.02.2021

Pan
Tomasz Grodzki
Marszałek Senatu
ul. Wiejska 6/8,
00-902 Warszawa

03980200429261
RPW/2924/2021 P
2021-02-08

Składamy **petycję** wnosząc o wszczęcie procesu legislacyjnego:

- 1/ zmianę w art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego w postaci skreślenia wyrazów „w okresie od dnia 1 listopada 1982 r. do dnia 28 lutego 1983 r.”;
- 2/ na wypadek odmowy wprowadzenia proponowanej zmiany lub jej opóźnienia prosimy o podanie do publicznej wiadomości wykazu senatorów, które sprzeciwiają się tej zmianie, oraz tych, którzy w 2015 r. głosowali za krzywdzącą nowelizacją art. 8a ww. ustawy;
- 3/ prosimy także o udzielenie informacji, ilu Sędziów pracuje jeszcze:
 - a/ którzy w latach 1982-1988 wydawali wyroki skazujące opozycjonistów,
 - b/ którzy złożyli przysięgę według roty określonej w art. 59 § 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych;
- 4/ wyrazamy zgodę na ujawnienie na stronie internetowej Senatu danych naszego Związku.

Uzasadnienie

Krzywdzący art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego dyskryminuje opozycjonistów, którzy pełnili służbę wojskową w innych latach, do której odbycia zostali zobowiązani pod pozorem wykonania ciężącego na nich obowiązku obrony za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego. Dyskryminujący przepis zawęża niesprawiedliwie osobom powołanym do służby wojskowej prawo do odszkodowania za szkodę i zadośćuczynienia za krzywdę tylko do okresu od 1 listopada 1982 r. do 28 lutego 1983 r.

Wszystkie inne grupy represjonowanych mają nieograniczone prawo wnoszenia swoich spraw. Ten przepis po prostu kłóci się z innymi ustawami, naruszając elementarne zasady uczciwości i sprawiedliwości oraz godność pokrzywdzonych, co wyjaśniamy poniżej.

W art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego za działalność kombatanczką uznaje się m.in.: pełnienie służby wojskowej w Wojsku Polskim lub w polskich formacjach wojskowych przy armiach sojuszników podczas działań wojennych prowadzonych na wszystkich frontach przez Państwo Polskie; pełnienie służby w polskich podziemnych formacjach i organizacjach, w tym w działających w ramach tych organizacji oddziałach partyzanckich w okresie wojny 1939–1945; pełnienie służby w polskich podziemnych formacjach wojskowych lub organizacjach niepodległościowych na terytorium Państwa Polskiego w jego granicach sprzed dnia 1 września 1939 r. oraz w granicach powojennych w okresie od wkroczenia armii Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (ZSRR) do dnia 21 października 1963 r.

Także art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych, uznaje za osoby represjonowane z powodów politycznych tych, którzy w okresie od dnia 1 stycznia 1956 r. do dnia 31 lipca 1990 r. przez okres powyżej 30 dni pełnili zasadniczą służbę wojskową lub czynną służbę wojskową w ramach ćwiczeń wojskowych, do której odbycia zostali powołani z przyczyn

politycznych za działalność na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości i suwerenności lub respektowania politycznych praw człowieka w Polsce.

Dyskryminujący art. 8a ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego łamie zasadę równości, o której mowa w art. 32 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Jest też rażąco sprzeczny z 41 ust. 5 i art. 77 ust. 2 Konstytucji.

Jaki cel przyświecał tak dyskryminującemu potraktowaniu w ustawie osób wcielonych do służby wojskowej poza okresem od 1 listopada 1982 r. do 28 lutego 1983 r. ?

Czy byli oni gorsi ? Czy może tylko internowani zasługują na lepsze potraktowanie ?

Dwuletnia zasadnicza służba wojskowa w latach czterdziestych i pięćdziesiątych XX wieku stanowiła o wiele większą udrękę, zwłaszcza dla represjonowanych z przyczyn politycznych, niż w czasie czterech miesięcy na przełomie 1982 i 1983. Przy okazji podkreślamy, że od dnia 1 stycznia 1983 został zawieszony stan wojenny.

Nie można tutaj zapominać o ważnej rzeczy: z każdym dniem ubywa osób pełniących służbę wojskową w latach czterdziestych i pięćdziesiątych XX wieku. Uczcijmy ich pamięć !

Dyskryminowani są także uczestnicy Marca ' 68, Grudnia ' 70 i Czerwca ' 76.

Przecież nie można odwrócić się od opozycjonistów - osób represjonowanych narażających swoje życie w walce o niepodległość i suwerenność Państwa Polskiego.

Co do ewentualnej odpowiedzialności ze strony Państwa to Senat i Rada Ministrów nie muszą się obawiać, że proponowana zmiana ustawy przywróci automatycznie pokrzywdzonym naruszone wolności lub prawa. Będą oni nadal skazani na długotrwałą mękę drogi sądowej.

Ci, co jeszcze żyją, nie mają żadnej gwarancji doczekania szczęśliwego lub dostatecznego załatwienia swoich spraw.

Nasze Sądy będą chronić w procesach interesu finansowego Skarbu Państwa, tak jak stały uprzednio na straży ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i własności społecznej. Poważna część Sędziów składała przysięgę, której początek cytujemy:

„Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku sędziego przyczyniać się w moim zakresie działania ze wszystkich sił do ugruntowania wolności, niepodległości i wszechstronnego rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, której wierności zawsze dochowam;”

Sędziowie, którzy taką przysięgę złożyli, pracują jeszcze w Sądach Okręgowych i Apelacyjnych oraz Sądzie Najwyższym; te Sądy będą decydować o prawach pokrzywdzonych żołnierzy.

Przypominamy losy opozycjonistów skazanych przez Sądy w latach osiemdziesiątych XX wieku za działalność polityczną. Ich procesy rehabilitacyjne trwały miesiącami, potem procesy o symboliczną rekompensatę ciągnęły się latami.

Działamy w **interesie publicznym** w sprawie dotyczącej wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego na podstawie: art. 2 i art. 8 ust. 2 Konwencji Nr 87 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych przyjętej w San Francisco dnia 9 lipca 1948 r., art. 12, art. 64 ust. 2 w związku z art. 32 ust. 1 i art. 2 oraz z art. 41 ust. 5 w związku z art. 77 ust. 1 i 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 4, art. 7 ust. 1, art. 8 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych oraz art. 2 ust. 1, 2 i 3, art. 3 i art. 4 ust. 2 i 4 ustawy z 11 lipca 2014 r. o petycjach.

Prosimy, by Senat podał pomocną dłoń pokrzywdzonym żołnierzom - opozycjonistom. Byli oni powoływani z przyczyn politycznych pod pozorem obowiązku wojskowego, a w czasie służby byli karani aresztem lub ciężkimi robotami, czego nie rejestrowano lub później niszczone dokumenty.

Załącznik: wydruk z KRS 0000334143 naszego Związku

Z wyrazami szacunku

MOZ NSZZ "Solidarność 80" RP
przy PGG S.A. KWK "Mysłowice-Wesoła"
PRZEWODNICZĄCY

Sylwester Śpiewak